

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 19.7.2006
COM(2006) 406 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ
ΑΠΟΒΛΗΤΑ**

**Οδηγία 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων,
Οδηγία 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα,
Οδηγία 75/439/ΕΟΚ περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων,
Οδηγία 86/278/ΕΟΚ για την ίλύ καθαρισμού λυμάτων
Οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας και
Οδηγία 1999/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2001-2003

{SEC(2006)972}

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στόχος της παρούσας έκθεσης είναι να ενημερωθούν τα υπόλοιπα κοινοτικά θεσμικά όργανα, τα κράτη μέλη και το ενδιαφερόμενο κοινό, σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα απόβλητα (Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ, 91/689/ΕΟΚ, 75/439/ΕΟΚ, 86/278/ΕΟΚ, 94/62/ΕΚ και 1999/31/ΕΚ) κατά την περίοδο 2001-2003.

Οι ως άνω έξι οδηγίες διαφέρουν εντελώς ως προς το περιεχόμενο και τη δομή. Οι οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/689/ΕΟΚ καθορίζουν γενικές στοιχειώδεις διατάξεις για όλα τα απόβλητα και τα επικίνδυνα απόβλητα· η οδηγία 1999/31/ΕΚ αφορά αποκλειστικά και μόνο μια συγκεκριμένη μέθοδο επεξεργασίας, την υγειονομική ταφή των αποβλήτων τέλος οι οδηγίες 75/439/ΕΟΚ, 86/278/ΕΟΚ και 94/62/ΕΚ καθορίζουν απαιτήσεις για επιμέρους κατηγορίες αποβλήτων – τα χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια, την ιλύ καθαρισμού λυμάτων και τα απορρίμματα συσκευασίας – έκαστη με διαφορετικά χαρακτηριστικά τους και θέματα διαχείρισης.

Η έκθεση συνετάχθη σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ¹ για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον. Βασίζεται στις πληροφορίες που διαβίβασαν τα κράτη μέλη και συνοδεύεται από υπηρεσιακό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής το οποίο παραθέτει αναλυτικότερα δεδομένα και πληροφορίες που διαβίβασαν τα κράτη μέλη.

Συνολικά, έχουν επιτευχθεί περαιτέρω βήματα προόδου αλλά η εφαρμογή της νομοθεσίας για τα απόβλητα εξακολουθεί να μην θεωρείται ικανοποιητική, όπως επίσης αποδείχθηκε από τον μεγάλο αριθμό των διαδικασιών επί παραβάσει που κινήθηκαν για τα απόβλητα. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται να καταβληθούν σοβαρές προσπάθειες με σκοπό την πλήρη εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας, ιδίως για την προαγωγή της πρόληψης και της ανακύκλωσης των αποβλήτων. Τα θέματα αυτά θα αντιμετωπισθούν πλέον συγκεκριμένα με την προσφάτως εγκριθείσα θεματική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πρόληψη και την ανακύκλωση των αποβλήτων², που εστιάζεται στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των αποβλήτων και τον συνυπολογισμό του κύκλου ζωής των προϊόντων κατά τη διαχείριση των αποβλήτων.

2. ΟΔΗΓΙΑ 75/442/ΕΟΚ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ, ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 91/156/ΕΟΚ

Με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ³ θεσπίζεται το βασικό νομοθετικό πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων σε επίπεδο Κοινότητας. Αφορά κυρίως τον ορισμό των αποβλήτων, την ιεράρχηση των αρχών της διαχείρισης των αποβλήτων, την αρχή της γειτονίας και την αυτάρκεια σε ό,τι αφορά τη διάθεση των αποβλήτων, τον προγραμματισμό της διαχείρισης των αποβλήτων, τις άδειες στις εταιρείες και τις επιχειρήσεις οι οποίες διεκπεραιώνουν διαδικασίες διάθεσης και ανάκτησης, τις επιθεωρήσεις εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση μητρώων, την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και τις απαιτήσεις περί υποβολής εκθέσεων.

¹ ΕΕ L 377 της 23.12.1991, σ. 48

² COM(2005) 666 τελικό, 21.12.2005

³ ΕΕ L 194 της 25.07.1975, σ. 47. Οδηγία που τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ (ΕΕ L 78 της 26.03.1991, σ. 32)

Όλα τα κράτη μέλη έχουν επιβεβαιώσει ότι διαβίβασαν στην Επιτροπή λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις **νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις** για την ενσωμάτωση της οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο.

Η ορθή εφαρμογή του **ορισμού των αποβλήτων** είναι καθοριστικής σημασίας για να εξασφαλιστεί η πλήρης ανταπόκριση των κρατών μελών στις αντίστοιχες υποχρεώσεις τους για τη διαχείριση των αποβλήτων βάσει της εν λόγω οδηγίας και της λοιπής νομοθεσίας περί αποβλήτων. Ο ευρωπαϊκός κατάλογος αποβλήτων καθιερώθηκε με κωδικοποιημένη μορφή με την απόφαση 2000/532/EK της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε το 2001⁴. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, σειρά διαδικασιών επί παραβάσει και υποθέσεων που εξετάστηκαν στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφορούσαν την εφαρμογή του ορισμού των αποβλήτων (στην Ιταλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Αυστρία καθώς και σε άλλες σχετικές περιπτώσεις).

Όλα τα κράτη μέλη έχουν ήδη συντάξει και κοινοποιήσει τα **σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων** βάσει της οδηγίας. Πολλά από τα κράτη μέλη δήλωσαν ότι είχαν συνεργαστεί και πραγματοποιήσει διαβουλεύσεις με άλλα κράτη μέλη κατά τη σύνταξη των εν λόγω σχεδίων. Ορισμένα κράτη μέλη ανέφεραν περιπτώσεις στις οποίες υποχρεώθηκαν να λάβουν μέτρα για να αποτρέψουν τη διακίνηση αποβλήτων που αντέβαινε στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που είχαν θεσπίσει.

Μολοντί έχουν ήδη ληφθεί μέτρα για την **πρόληψη** των αποβλήτων, οι πληροφορίες σχετικά με τις επιπτώσεις τους θεωρούνται ανεπαρκείς.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη ανέφεραν ότι έχουν επιτύχει υψηλούς βαθμούς **αυτάρκειας** όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων (ποσοστό περίπου 99%), επαναλαμβάνοντας ουσιαστικά τις θέσεις που είχαν διατυπωθεί κατά την προηγούμενη έκθεση εφαρμογής που αφορούσε την περίοδο 1998-2000.

Σύμφωνα με τα **δεδομένα για τη δημιουργία και την επεξεργασία των αποβλήτων** στην ΕΕ-15, η παραγωγή οικιακών αποβλήτων αυξήθηκε σε 580 χλγ ανά άτομο ετησίως. Σε ό,τι αφορά την επεξεργασία τους, η ανακύκλωση αυξήθηκε περαιτέρω και κατά μέσο όρο έφθασε το 32%, αν και τα ποσοστά ανακύκλωσης ποικίλλουν ευρύτατα, ανάλογα με το κράτος μέλος (από 8-56%)· η υγειονομική ταφή μειώθηκε μεν ελαφρά, αλλά εξακολουθεί να αποτελεί δεσπόζουσα μέθοδο (δεδομένου ότι κατά μέσο όρο αντιπροσωπεύει το 44%). Η αποτέφρωση, πρωτίστως με ανάκτηση της εκλυόμενης ενέργειας, αποτελεί μείζονα εναλλακτική δυνατότητα ως προς την επεξεργασία των αποβλήτων σε ορισμένα κράτη μέλη. Η παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων αυξήθηκε επίσης και έφθασε τα 120 χλγ ανά άτομο ετησίως· κύρια μέθοδο επεξεργασία αποτέλεσε και πάλι η υγειονομική ταφή (26% κατά μέσο όρο), ενώ κατά μέσο όρο το ποσοστό ανακύκλωσης ανήλθε σε 21%.

Πολλά κράτη μέλη ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι εφάρμοσαν **εξαιρέσεις ως προς τις προβλεπόμενες απαιτήσεις για τη χορήγηση αδειών** που επιτρέπονταν από την οδηγία.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη ανταποκρίθηκαν στις υποχρεώσεις τους για **τήρηση μητρώων** βάσει των διατάξεων του άρθρου 14. Ορισμένα εξ αυτών έχουν καθιερώσει, για τους παραγωγούς, επιπλέον υποχρεώσεις, πέραν των θεσπισμένων για τους παραγωγούς επικινδύνων αποβλήτων.

⁴ Απόφαση 2001/118/EK της Επιτροπής, ΕΕ αριθ. L 47 της 16.2.2001, σ. 1

3. ΟΔΗΓΙΑ 91/689/ΕΟΚ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

Η οδηγία 91/689/ΕΟΚ⁵ διευρύνει την οδηγία 75/442/ΕΟΚ, θεσπίζοντας αυστηρότερες απαιτήσεις διαχείρισης και παρακολούθησης των επικίνδυνων αποβλήτων. Η οδηγία αντιμετωπίζει πρωτίστως το θέμα του ορισμού των επικίνδυνων αποβλήτων, την απαγόρευση της ανάμειξης επικίνδυνων αποβλήτων με άλλα, επικίνδυνα ή μη, απόβλητα, τις ειδικές απαιτήσεις για την έκδοση αδείας για τους φορείς και τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τα επικίνδυνα απόβλητα, τις περιοδικές επιθεωρήσεις και τη διατήρηση μητρώων από τους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων, την κατάλληλη συσκευασία και σήμανση των επικίνδυνων αποβλήτων κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευσή τους καθώς και τα σχέδια διαχείρισης για τα επικίνδυνα απόβλητα.

Όλα τα κράτη μέλη επιβεβαίωσαν ότι είχαν διαβιβάσει στην Επιτροπή αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τις **νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις** για την ενσωμάτωση της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα και τον κατάλογο των αποβλήτων (τροποποιημένη απόφαση 2000/532/ΕΚ) στην εθνική τους νομοθεσία.

Η Αυστρία και η περιφέρεια της Βαλлонίας στο Βέλγιο, η Τσεχική Δημοκρατία, η Δανία, η Φινλανδία, η Γερμανία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 4 **τα επιπλέον απόβλητα που θεώρησαν επικίνδυνα**.

Η Αυστρία, το Βέλγιο (στις περιφέρειες των Βρυξελλών και της Φλάνδρας), η Τσεχική Δημοκρατία, η Φινλανδία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Σλοβενία, η Ισπανία και η Σουηδία έλαβαν μέτρα για τη **διάκριση των οικιακών από τα μη οικιακά επικίνδυνα απόβλητα** σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 5. Βασικά πρόκειται για μέτρα τα οποία αποσκοπούν στη χωριστή συλλογή ορισμένων επικινδύνων κατασκευαστικών στοιχείων που περιέχονται στα οικιακά απόβλητα.

Όλα τα κράτη μέλη αναφέρουν στις εκθέσεις τους ότι ανταποκρίθηκαν στις υποχρεώσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 σχετικά με **την καταγραφή και την αναγνώριση** των απορρίψεων επικινδύνων αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη επιβεβαίωσαν ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για την **πρόληψη της ανάμειξης** των επικινδύνων αποβλήτων (άρθρο 2 παράγραφοι 2 έως 4). Εντούτοις οι επί μέρους απαντήσεις δεν είναι εξίσου αναλυτικές, κάποια από τα κράτη μέλη αναφέρονται απλώς και μόνο στην αντίστοιχη εθνική νομοθετική διάταξη, ενώ άλλα την παραθέτουν ή την ερμηνεύουν.

Η Ιταλία ενέκρινε τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 για τους γενικούς εθνικούς κανόνες που αντικαθιστούν τις **απαιτήσεις για τις άδειες** σχετικά με τις διαδικασίες ανάκτησης. Το 2005 το Ηνωμένο Βασίλειο (ήτοι η Αγγλία, η Σκωτία και η Ουαλία) κοινοποίησαν τις τροποποιήσεις που επιχείρησαν στις ήδη υφιστάμενες εξαιρέσεις που είχαν εγκριθεί πριν από τις 27 Ιουνίου 1995.

Όλα τα κράτη μέλη που υπέβαλαν εκθέσεις επιβεβαίωσαν ότι οι αρμόδιες αρχές εκτέλεσαν τις δέουσες **περιοδικές επιθεωρήσεις** σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1. Η συχνότητα ποικίλλει στις περισσότερες χώρες και εξαρτάται μεταξύ άλλων από κριτήρια σχετικά με τον τύπο και την ποσότητα των αποβλήτων, καθώς και τον τύπο των εγκαταστάσεων.

⁵ EE L 377, 31.12.1991, p. 20

Εκπονήθηκαν προγράμματα επιθεωρήσεων στην Τσεχική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τις Κάτω Χώρες, τη Σλοβενία και τη Σουηδία.

Οι περισσότερες χώρες παρέθεσαν λεπτομερώς τις εκτελεστικές διατάξεις για τις απαιτήσεις σχετικά με την **τήρηση μητρώων**, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει εισέτι ανταποκριθεί πλήρως στις απαιτήσεις για τους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων. Οι περιφέρειες των Βρυξελλών και της Φλάνδρας στο Βέλγιο, καθώς και η Γερμανία και η Ιρλανδία, δεν αναφέρθηκαν στις απαιτήσεις τήρησης μητρώων για τους μεταφορείς αποβλήτων. Επιπλέον, στη βελγική περιφέρεια της Φλάνδρας, στη Δανία και την Πορτογαλία αποσπάσματα των καταχωρισμένων πληροφοριών αποστέλλονται υποχρεωτικά, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, στις αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη ανέφεραν τα εθνικά μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 1 με στόχο την **κατάλληλη συσκευασία και σήμανση** των επικινδύνων αποβλήτων, ενώ κάποια εξ αυτών παρέθεσαν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο των εν λόγω διατάξεων.

Στα περισσότερα κράτη μέλη, τα επικίνδυνα απόβλητα αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο των γενικών **σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων**. Η Σλοβακία και η Ισπανία δήλωσαν ότι τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων τους συντάσσονται ή έχουν ήδη αναθεωρηθεί ώστε να καλύψουν και το αυτό το είδος αποβλήτων.

4. ΟΔΗΓΙΑ 75/439/ΕΟΚ ΠΕΡΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

Η οδηγία 75/439/ΕΟΚ⁶ αποβλέπει στη θέσπιση εναρμονισμένου συστήματος συλλογής, επεξεργασίας, αποθήκευσης και διάθεσης των ορυκτελαίων, όπως είναι τα λιπαντικά έλαια των οχημάτων και των μηχανών, καθώς και για την προστασία του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς επιπτώσεις ανάλογων δραστηριοτήτων. Αντιμετωπίζει κυρίως το θέμα της ασφαλούς και ελεγχόμενης διαχείρισης των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, την κατά προτεραιότητα επεξεργασία μέσω της αναγέννησης, τις εκστρατείες ενημέρωσης του κοινού, τις άδειες για επιχειρήσεις που χειρίζονται χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια, τις οριακές τιμές εκπομπής κατά την καύση και τις αποζημιώσεις για τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη συλλογή ή τη διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων.

Όλα τα κράτη μέλη ανέφεραν στις εκθέσεις που διαβίβασαν στην Επιτροπή τις ισχύουσες **νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις** όσον αφορά τη διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων. Πολλά δήλωσαν ότι έχουν υιοθετήσει αυστηρότερα μέτρα για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος. Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία και η Σλοβενία ανέφεραν ότι στην επικράτειά τους δεν υπάρχουν μονάδες αναγέννησης ορυκτελαίων.

Σύμφωνα με τα δεδομένα που κατατέθηκαν για τη **διαχείριση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων**, κατά το 2003 συνελέγησαν στην ΕΕ-15 περίπου 2 εκατομμύρια τόνοι χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, που αντιπροσωπεύουν ποσοστό συλλογής 81%. Από την ποσότητα αυτή το 44% αναγεννήθηκε (με τα υψηλότερα ποσοστά αναγέννησης να σημειώνονται στο Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Ιταλία και την Ουγγαρία), ενώ 46%

⁶ ΕΕ L 194 της 25.07.1975, σ. 31 όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ (ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 43)

αντιμετωπίστηκε με καύση. Κατά την περίοδο 1995-2003 τις ποσότητες των ορυκτελαίων που διατέθηκαν στην αγορά ή πωλήθηκαν, μειώθηκαν συνολικά κατά 11% (από 5,0 εκατομμύρια τόνους σε 4,4 εκατομμύρια τόνους), ενώ παρέμεινε σχεδόν σταθερή η ποσότητα των παραγόμενων και συλλεγόμενων χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων. Εξάλλου, δεν σημειώθηκαν ουσιαστικές διακυμάνσεις των ποσοστών των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων που αναγεννήθηκαν ή αποτέλεσαν αντικείμενο καύσης.

Πολλά από τα κράτη μέλη δεν ανέφεραν **περιορισμούς** που να εμποδίζουν την απόδοση προτεραιότητας στην επεξεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1. Άλλα κράτη μέλη ανέφεραν ανάλογους περιορισμούς, μολονότι αυτοί οφείλονται, ως επί το πλείστον, σε οικονομικά θέματα, όπως είναι η περιορισμένη ποσότητα των παραγόμενων χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, οι δυνατότητες για καύση με χαμηλότερο κόστος σε άλλα κράτη μέλη και ο κορεσμός της βασικής αγοράς ορυκτελαίων.

Η πλειονότητα των χωρών που υπέβαλαν έκθεση, διεξήγαγε εκστρατείες **ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού** όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

Περίπου το ήμισυ των χωρών που υπέβαλαν έκθεση επιβεβαίωσαν ότι τα χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια **καταλήγουν** σε κάποιον από τους τύπους επεξεργασίας (αναγέννηση και καύση), όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη ανέφεραν στις εκθέσεις ότι έχουν συστήσει **σύστημα αδειών** για επιχειρήσεις που χειρίζονται χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια και για τις επιχειρήσεις που συλλέγουν χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια (άρθρο 5 παράγραφος 4). Πραγματοποιήθηκαν **επιθεωρήσεις** για να διαπιστωθεί η συμμόρφωση προς τους όρους των αδειών.

Οι **οριακές τιμές καύσης** που αναφέρθηκαν κυμαίνονται, όλες, εντός του φάσματος ή είναι χαμηλότερες των οριακών τιμών της οδηγίας. Πολλές χώρες καθόρισαν, επίσης, οριακές τιμές για τις μονάδες καύσης με θερμική τροφοδότηση χαμηλότερη των 3 MW.

Ορισμένα κράτη μέλη ανακοίνωσαν ότι καταβάλλουν **αποζημιώσεις για** τη συλλογή ή/και τη διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων.

5. ΟΔΗΓΙΑ 86/278/ΕΟΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΛΥΜΑΤΩΝ

Η οδηγία 86/278/ΕΟΚ⁷ ρυθμίζει τη χρήση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία ώστε να προλαμβάνονται οι επιζήμιες επιπτώσεις στο έδαφος, τη βλάστηση, τα ζώα και τον άνθρωπο. Αποσκοπεί επίσης στην ενθάρρυνση της ορθής επαναχρησιμοποίησης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία. Αντιμετωπίζει κυρίως τα θέματα των οριακών τιμών για τα βαρέα μέταλλα στο έδαφος και την ιλύ καθαρισμού, την επεξεργασία της ιλύος καθαρισμού, τις προϋποθέσεις χρήσης της ιλύος καθαρισμού στη γεωργία, τη δειγματοληπτική ανάλυση εδαφών και ιλύος καθαρισμού και την τήρηση «βιβλίων» (μητρώων) για την παραγωγή και τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού στη γεωργία.

Στην Επιτροπή κοινοποιήθηκαν ορισμένες τροπολογίες της **εθνικής νομοθεσίας** μετά από την τελευταία περίοδο αναφοράς. Θεσπίστηκαν τροποποιήσεις ιδίως στο Βέλγιο, την Τσεχική

⁷ ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 6

Δημοκρατία, την Ιρλανδία και την Αυστρία (περίπου 20 νομοθετικές πράξεις των ομόσπονδων κρατών (*Länder*)).

Οκτώ από τα 15 κράτη μέλη διαβίβασαν μία ή περισσότερες χαμηλότερες από τις αναφερόμενες στην οδηγία **οριακές τιμές για τα βαρέα μέταλλα στο έδαφος**. Το αυτό ισχύει για όλα τα νέα κράτη μέλη που διαθέτουν ανάλογα δεδομένα.

Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ποικίλες βιολογικές, χημικές, θερμικές ή μηχανικές **μεθόδους επεξεργασίας της ιλύος καθαρισμού**, ή συνδυασμό αυτών. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται η αερόβια και αναερόβια σταθεροποίηση, η αφυδάτωση και η ξήρανση, η λιπασματοποίηση, η επεξεργασία με ασβέστη ή άλλες χημικές ουσίες, η εδαφοποίηση και η αποθήκευση. Η **συχνότητα της ανάλυσης** της ιλύος καθαρισμού εξαρτάται από το μέγεθος της μονάδας επεξεργασίας λυμάτων.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη της ΕΕ-15 ανέφεραν αύξηση της **παραγωγής ιλύος** κατά την περίοδο 2001-2003· ενώ τα υπόλοιπα ανέφεραν σταθεροποίηση ή ελαφρά μείωση της παραγωγής. Τα νέα κράτη μέλη ανέφεραν αυξήσεις.

Σχετικά με την **χρήση της ιλύος στη γεωργία**, επτά κράτη μέλη (ήτοι η περιφέρεια της Βαλλονίας στο Βέλγιο, η Δανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ουγγαρία) ανέφεραν ότι χρησιμοποιούν ποσοστό τουλάχιστον 50% της ιλύος που παράγεται στα εδάφη τους. Αντίθετα η Φινλανδία, η Σουηδία και η Σλοβενία, χρησιμοποιούν ποσοστό μικρότερο του 17% της παραγόμενης ιλύος καθαρισμού, ενώ η Ελλάδα, οι Κάτω Χώρες, το Βέλγιο (Φλάνδρα), η Σλοβακία και η Τσεχική Δημοκρατία διοχετεύουν ελάχιστη ή μηδενική ποσότητα ιλύος καθαρισμού στα γεωργικά τους εδάφη.

Σημειώνονται σημαντικές διακυμάνσεις μεταξύ των επί μέρους κρατών μελών, δεδομένου ότι σε ορισμένα εξ αυτών παρατηρείται φθίνουσα τάση, η οποία ενδεχομένως οφείλεται στο μεγαλύτερο προβληματισμό του κοινού σε ό,τι αφορά το κατά πόσον είναι ασφαλές να χρησιμοποιείται η ιλύς καθαρισμού στη γεωργία. Επίσης ορισμένα κράτη μέλη ή περιφέρειες εντός των κρατών μελών απαγορεύουν με νόμο ή περιορίζουν αυστηρά τη χρήση της ιλύος καθαρισμού στα γεωργικά εδάφη, θεσπίζοντας αυστηρές οριακές τιμές για τα βαρέα μέταλλα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, για τις οργανικές ενώσεις.

Σε ό,τι αφορά την **ποιότητα της ιλύος καθαρισμού**, οι μέσες συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων στην ιλύ καθαρισμού που χρησιμοποιείται στη γεωργία στην ΕΕ είναι πολύ χαμηλότερες των οριακών τιμών που ορίζονται στο παράρτημα ΙΒ της οδηγίας. Το αυτό ισχύει τόσο για τα κράτη μέλη ΕΕ-15, όσο και για τα νέα κράτη μέλη για τα οποία διατίθενται ανάλογα δεδομένα. Μολονότι εξακολουθούν να υφίστανται διαφορές μεταξύ των επιμέρους κρατών μελών, επιβεβαιώνεται μία γενικότερη τάση αργής αλλά σταθερής μείωσης των συγκεντρώσεων.

Εν κατακλείδι, η οδηγία 86/278/ΕΟΚ αποτελεί εδώ και πολύ καιρό, ένα ιδιαίτερα αποτελεσματικό όργανο που έχει συμβάλει ουσιαστικά στην πρόληψη της διάδοσης της ρύπανσης από τη χρήση ιλύος καθαρισμού αποβλήτων. Ως εκ τούτου, η χρήση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων σε γεωργικά εδάφη ως λίπασμα μπορεί να θεωρηθεί ως εξαιρετη περιβαλλοντική εναλλακτική δυνατότητα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συνεπάγεται κινδύνους για το περιβάλλον ή την υγεία των ζώων και του ανθρώπου.

6. ΟΔΗΓΙΑ 94/62/ΕΚ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

Η οδηγία 94/62/ΕΚ⁸ έχει δύο κυρίους στόχους: την προστασία του περιβάλλοντος και την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Προς τούτο, η οδηγία καθορίζει μέτρα που αποσκοπούν, ως πρώτη προτεραιότητα, στην πρόληψη της παραγωγής απορριμμάτων συσκευασίας και, ως συμπληρωματικές θεμελιώδεις αρχές, στην επαναχρησιμοποίηση των συσκευασιών, την ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης (αξιοποίησης) των απορριμμάτων συσκευασίας και ως εκ τούτου, στη μείωση της ποσότητας αναλόγων αποβλήτων για τελική διάθεση.

Όλα τα κράτη μέλη διαβίβασαν στην Επιτροπή λεπτομερή δεδομένα σχετικά με τις **νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις** που θέσπισαν για να συμμορφωθούν προς την οδηγία για τις συσκευασίες. Η Αυστρία, το Βέλγιο και οι Κάτω Χώρες, ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με τα προγράμματα τα οποία καθορίζουν **υψηλότερους στόχους** από τους αναφερόμενους στο άρθρο 6 παράγραφος 1 εδάφια α και γ. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε όλα τα ως άνω προγράμματα με αποφάσεις που έλαβε δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 10. Επί του παρόντος έχουν κινηθεί **διαδικασίες για παραβάσεις** κατά δύο κρατών μελών (πρόκειται για τη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες).

Όλα τα κράτη μέλη θέσπισαν μέτρα για την **πρόληψη της παραγωγής απορριμμάτων συσκευασίας**. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται διάφοροι τύποι σχεδίων, συμφωνιών, ενημερωτικών εκστρατειών, επιδοτήσεων, στόχων και οικονομικών μέσων (φόρων, εισφορών ευθύνης του παραγωγού κλπ). Παρά τα ως άνω μέτρα, η ποσότητα των παραγόμενων απορριμμάτων συσκευασίας αυξήθηκε από 65,5 εκατομμύρια τόνους το 2000 σε 66,6 εκατομμύρια τόνους το 2002. Εντούτοις, η ως άνω αύξηση είναι χαμηλότερη της αύξησης του ΑΕΠ κατά την περίοδο αυτή.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη καθιέρωσαν μέτρα για την **επαναχρησιμοποίηση** των συσκευασιών. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται διάφοροι τύποι σχεδίων, συμφωνιών, ενημερωτικών εκστρατειών, στόχων και οικονομικών μέσων (φόρων, καταθέσεων για τις συσκευασίες μίας χρήσης, διαφοροποιημένων εισφορών ευθύνης των παραγωγών κλπ).

Έως το 2002, όλα τα κράτη μέλη επέτυχαν τους **στόχους τους** σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 εδάφια α και γ. Στην Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία, επετράπη η αναβολή της επίτευξης των ως άνω στόχων μέχρι το 2005 και επέτυχαν τον ενδιάμεσο στόχο της κατά 25% ανάκτησης και καύσης σε μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων, με παράλληλη ανάκτηση της εκλύομενης ενέργειας. Κατά το 2002, το μέσο ποσοστό ανάκτησης και αποτέφρωσης σε ειδικές μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων, με παράλληλη ανάκτηση της εκλύομενης ενέργειας, ανήλθε, για τις συσκευασίες στις χώρες ΕΕ-15, σε 62%, ενώ το αντίστοιχο μέσο ποσοστό ανακύκλωσης ήταν 54%. Επιτεύχθηκαν τα κάτωθι μέσα ποσοστά για την ανακύκλωση των υλικών συσκευασίας: γυαλί 58%, χαρτί και χαρτόνι 68%, μέταλλα 57% και πλαστικά 24%.

Όλα τα κράτη μέλη **συνέστησαν συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης** για τα απορρίμματα συσκευασιών. Τα περισσότερα εξ αυτών χρησιμοποιούν συστήματα ευθύνης

⁸ ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ.10, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/12/ΕΚ, ΕΕ L 47 της 18.2.2004, σ. 26 και με την οδηγία 2005/20/ΕΚ, ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ. 17.

των παραγωγών. Ορισμένα από τα εν λόγω συστήματα ευθύνης των παραγωγών καλύπτουν ολόκληρο το κόστος της συλλογής, διαλογής και ανακύκλωσης των απορριμμάτων συσκευασίας. Σε άλλα συστήματα, οι δημοτικές αρχές καταβάλλουν το σύνολο ή μέρος του κόστους της συλλογής, της διαλογής και της ανακύκλωσης των οικιακών απορριμμάτων συσκευασίας. Αντίστοιχα, τα συστήματα ευθύνης του παραγωγού ή οι βιομηχανικοί/εμπορικοί κάτοχοι αποβλήτων επωμίζονται τις πληρωμές για τα βιομηχανικά/εμπορικά απορρίμματα συσκευασίας. Το Ηνωμένο Βασίλειο χρησιμοποιεί ένα σύστημα εμπορεύσιμων πιστοποιητικών (Γραμμάτια Ανάκτησης Συσκευασιών – PRN) ως μέρος των κανόνων του για την ευθύνη των παραγωγών. Η Δανία και οι Κάτω Χώρες δεν χρησιμοποιούν συστήματα ευθύνης του παραγωγού, αλλά βασίζονται στα συστήματα επιστροφής των απορριμμάτων συσκευασίας στις ενέργειες των δημοτικών αρχών και τις αυτοδεσμευτικές συμφωνίες με τη βιομηχανία. Στο τέλος του 2003, η Δανία, η Σουηδία και η Γερμανία προέβλεπαν, ήδη, την υποχρεωτική καταβολή εγγυήσεων για ορισμένους τύπους άπαξ χρησιμοποιούμενων συσκευασιών για ποτά.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη έχουν λάβει μέτρα για την **ενθάρρυνση της χρήσης των υλικών ανακύκλωσης**. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται διάφορα είδη σχεδίων, αποφάσεων, ενημερωτικών εκστρατειών και οικονομικών μέσων (φόροι και επιδοτήσεις, ιδίως υπέρ της έρευνας και της ανάπτυξης).

Όλα τα κράτη μέλη διαφήμισαν ευρύτατα τα μέτρα που έλαβαν δυνάμει της οδηγίας. Αναπτύσσονται ιδιαίτερα ευρέως φάσματος **δραστηριότητες ενημερωτικού χαρακτήρα** σε όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης, των επιχειρηματικών οργανώσεων και των συστημάτων ανακύκλωσης. Με τις εν λόγω δραστηριότητες επιδιώκεται να καλυφθεί ευρύ φάσμα παραγόντων, όπως οι εταιρείες που αναλαμβάνουν υποχρεώσεις, οι καταναλωτές και τα σχολεία.

Κατά την περίοδο αναφοράς της παρούσας έκθεσης, ελήφθησαν υπόψη αποκλειστικά και μόνο τα EN 13428:2000 και EN 13432:2000 ως εναρμονισμένα πρότυπα⁹. Τα εν λόγω πρότυπα μεταφέρθηκαν στα εθνικά πρότυπα των περισσότερων κρατών μελών. Η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της άλλα τυχόν εθνικά πρότυπα που να σχετίζονται με τη συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις του παραρτήματος II της οδηγίας για τις συσκευασίες.

Όλα τα κράτη μέλη περιέλαβαν κεφάλαιο σχετικά με τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στα **σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων**¹⁰ τους.

Μεταξύ των **οικονομικών μέσων**, χρησιμοποιήθηκαν οι φόροι ή η διαφοροποιημένη φορολογία στο Βέλγιο, τη Δανία, τη Φινλανδία, τη Γαλλία, την Ουγγαρία και την Ιρλανδία. Το Ηνωμένο Βασίλειο εφαρμόζει σύστημα εμπορεύσιμων πιστοποιητικών στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ευθύνη του παραγωγού. Σε ορισμένα κράτη μέλη χορηγούνται αντίστοιχες επιδοτήσεις.

Από τα **αποτελέσματα** προκύπτει ότι με την οδηγία 94/62/EK ασκήθηκε πίεση στα ποσοστά ανακύκλωσης, ανάκτησης και αποτέφρωσης με ανάκτηση της εκλυόμενης ενέργειας σε μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων σε βαθμό υψηλότερο του αναμενόμενου σε σχέση με τους στόχους που είχαν καθοριστεί για το 2001. Επιπλέον, μολονότι το συνολικό εκτόπισμα των

⁹ Η αναφορά στα πρότυπα EN 13427:2004, EN 13428:2004, EN 13429:2004, EN13430:2004, EN 13431:2004 και EN 13432:2000 δημοσιεύθηκαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής στην ΕΕ αριθ. C 44 της 18.2.2005, σ 23.

¹⁰ Η Σλοβενία αναφέρει ότι τα αντίστοιχα μέτρα συνιστούν μέρος χωριστού προγράμματος

απορριμμάτων συσκευασίας εξακολουθεί να αυξάνει στα περισσότερα από τα κράτη μέλη, κατά την περίοδο 2000-2002 επετεύχθη η αποσύνδεση της οικονομικής ανάπτυξης από την αύξηση των απορριμμάτων συσκευασίας στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε πολλά από τα επιμέρους κράτη μέλη. Προβλέπεται να συνταχθεί διεξοδική ανάλυση του κόστους και των ωφελειών από την οδηγία για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών σε χωριστή έκθεση βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 8 της οδηγίας.

7. ΟΔΗΓΙΑ 1999/31/ΕΚ ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Η οδηγία 1999/31/ΕΚ¹¹ ρυθμίζει την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, ώστε να προλαμβάνονται ή να μειώνονται, κατά το δυνατόν, οι αρνητικές επιπτώσεις της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων στο περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη το περιβάλλον στο σύνολό του. Προς τούτο, η οδηγία περιλαμβάνει διατάξεις για τα επιτρεπόμενα ή τα απαγορευμένα απόβλητα και τις αντίστοιχες επεξεργασίες στους χώρους υγειονομικής ταφής και καθορίζει τις προϋποθέσεις χορήγησης αδειών, λειτουργίας, κλεισίματος και εν συνεχεία μέριμνας για τους χώρους υγειονομικής ταφής. Επίσης, η οδηγία επιβάλλει τη σταδιακή μείωση της ποσότητας των βιοαποδομήσιμων (βιοδιασπώμενων) αποβλήτων που καταλήγουν στους χώρους υγειονομικής ταφής.

Όλα τα κράτη μέλη τα οποία διαβίβασαν εκθέσεις, κοινοποίησαν τα μέτρα που έλαβαν για τη **μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία**. Το Ηνωμένο Βασίλειο καταδικάστηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την ατελή μεταφορά της οδηγίας (υπόθεση C-423/02). Εν τω μεταξύ κοινοποιήθηκαν τελικά στην Επιτροπή τα απαιτούμενα μέτρα μεταφοράς. Η Γαλλία καταδικάστηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για ατελή μεταφορά της οδηγίας (υπόθεση C-172/04). Δεδομένου ότι τα μέτρα μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία που έλειπαν για τα βιομηχανικά αδρανή απόβλητα δεν έχουν ακόμη κοινοποιηθεί, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία κατά της Γαλλίας σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης.

Η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον τα μέτρα μεταφοράς που έχουν κοινοποιήσει τα κράτη μέλη συμφωνούν με την οδηγία.

Κάποια από τα κράτη μέλη χρησιμοποίησαν τη δυνατότητα για **εξαιρέση ορισμένων αποβλήτων ή χώρων υγειονομικής ταφής από συγκεκριμένες διατάξεις** της οδηγίας (πρόκειται για την Ιταλία, τη Σλοβακία και τη Σουηδία όσον αφορά τα μη επικίνδυνα εξορυκτικά απόβλητα, τη Γαλλία, την Ελλάδα και την Ισπανία για τις νήσους και τους απομονωμένους οικισμούς καθώς και τη Γερμανία, την Ιρλανδία, τις Κάτω Χώρες, τη Σλοβακία και τη Σουηδία για την υπόγεια αποθήκευση). Η Επιτροπή θα αξιολογήσει κατά πόσον οι εν λόγω εξαιρέσεις δεν αντιβαίνουν στους όρους που καθορίζει το άρθρο 3 παράγραφοι 3 έως 5. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5, οι κατάλογοι των εξαιρούμενων νήσων και απομονωμένων οικισμών που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της Επιτροπής (http://europa.eu.int/comm/environment/waste/landfill_index.htm) ενώ αντίστοιχη ανακοίνωση δημοσιεύθηκε και στην Επίσημη Εφημερίδα (ΕΕ αριθ. C 316 της 13.12.2005).

Τα κράτη μέλη που υπέβαλαν εκθέσεις, δήλωσαν ότι έχουν ήδη λάβει μέτρα για να ανταποκριθούν στις **τεχνικές απαιτήσεις** της οδηγίας, συμπεριλαμβανόμενων των διατάξεων

¹¹ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

που αφορούν το σχεδιασμό, τη λειτουργία, το κλείσιμο και τη μετέπειτα διαχείριση των χώρων υγειονομικής ταφής.

Όλα τα κράτη μέλη ανέφεραν ότι ενσωμάτωσαν στη νομοθεσία τους την υποχρέωση του φορέα εκμετάλλευσης του χώρου υγειονομικής ταφής να περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες κατασκευής, λειτουργίας, κλεισίματος και μετέπειτα διαχείρισης στην τιμή που χρεώνεται για την αποδοχή των εκάστοτε αποβλήτων.

Σε ό,τι αφορά τα **κριτήρια αποδοχής των αποβλήτων**, τα περισσότερα από τα κράτη μέλη έχουν ορίσει κριτήρια ή καταλόγους αποβλήτων που γίνονται δεκτά στους χώρους υγειονομικής ταφής, αλλά μόνον η Σουηδία αναφέρει ότι έχει ήδη εφαρμόσει την απόφαση 2003/33/EK για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής.

Όλα τα κράτη μέλη υπέβαλαν τις εθνικές τους στρατηγικές για τη **μείωση των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής**, εκτός της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας και της Ισπανίας. Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι εν λόγω στρατηγικές θα υποβληθούν το ταχύτερο δυνατόν.

Τα **δεδομένα** που υπέβαλαν τα κράτη μέλη σχετικά με την ποσότητα των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που παρήχθησαν το 1995 και των ποσοτήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής κάθε έτος της περιόδου αναφοράς, δεν είναι πλήρη και επιβάλλεται να συζητηθούν περαιτέρω. Από τα υποβληθέντα δεδομένα προκύπτει ότι η Αυστρία, η Φλάνδρα, η Δανία, οι Κάτω Χώρες και η Σουηδία έχουν ήδη επιτύχει το στόχο του 2016 (ήτοι τη μείωση των ποσοτήτων των αποβλήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής στο 35% των αντιστοίχων ποσοτήτων βιοδιασπώμενων αστικών αποβλήτων του 1995), η Γαλλία και η Γερμανία έχουν ήδη επιτύχει το στόχο του 2009 (μείωση των αποβλήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής στο 50% της αντιστοίχως παραχθείσας ποσότητας το 1995) και η Φινλανδία και η Ιταλία έχουν ήδη επιτύχει το στόχο του 2006 (μείωση των αποβλήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής στο 75% της αντιστοίχως παραχθείσας ποσότητας το 1995).

Σε ό,τι αφορά την **ανάγκη προσαρμογής των ήδη υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής**, από τα παρασχεθέντα δεδομένα προκύπτει ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, πολλοί χώροι υγειονομικής ταφής ανταποκρίνονται ήδη στην οδηγία, ιδίως οι χώροι υγειονομικής ταφής για τα επικίνδυνα απόβλητα. Ωστόσο, πολύ μεγάλος αριθμός χώρων υγειονομικής ταφής για ακίνδυνα και για αδρανή απόβλητα θα πρέπει να επανεξοπλισθεί ή να κλείσει κατά τις επόμενες δύο περιόδους αναφοράς, ώστε να εξασφαλιστεί, έως τις 16 Ιουλίου 2009 – όπως ορίζει το άρθρο 14 – ότι κανένας χώρος υγειονομικής ταφής εν λειτουργία δεν θα αντιβαίνει στα οριζόμενα από την οδηγία.

Επίσης, σε πολλά κράτη μέλη, δεν είναι πλήρεις οι πληροφορίες για τον αριθμό των υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής και τη συμμόρφωσή τους προς την οδηγία. Αυτό ενδεχομένως οφείλεται στο γεγονός ότι δεν έχουν εισέτι υποβληθεί και αξιολογηθεί όλα τα σχέδια προετοιμασίας. Τα σχέδια προετοιμασίας έπρεπε να έχουν υποβληθεί τον Ιούλιο του 2002 (και στα νέα κράτη μέλη κατά τη στιγμή της προσχώρησής τους). Κατά τις επόμενες περιόδους αναφοράς αναμένεται ότι θα διατίθενται ακριβέστερα αριθμητικά στοιχεία για τους υφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής και τους χώρους υγειονομικής ταφής που θα πρέπει να κλείσουν ή να επανεξοπλισθούν.

Ανταποκρινόμενη στις καταγγελίες των οποίων υπήρξε αποδέκτης, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας, της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και του Βελγίου, επειδή οι χώρες αυτές δεν εξασφάλισαν την υποβολή σχεδίων προετοιμασίας εκ μέρους όλων των φορέων εκμετάλλευσης των ήδη υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής αποβλήτων έως τις 16 Ιουλίου 2002, όπως προβλέπει το άρθρο 14 της οδηγίας.

Επιπλέον, η Επιτροπή κίνησε διαδικασίες επί παραβάσει για 'οριζόντιες' υποθέσεις κατά της Ιταλίας και της Γαλλίας, λόγω κακής εφαρμογής των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας-πλαίσιο για τα απόβλητα και του άρθρου 14 της οδηγίας για τους χώρους υγειονομικής ταφής, επειδή στα εν λόγω κράτη μέλη υφίστανται πολυάριθμοι χώροι υγειονομικής ταφής που λειτουργούν δίχως άδεια. Η Ισπανία καταδικάστηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επειδή δεν είχε λάβει τα δέοντα μέτρα για να εξασφαλίσει την εφαρμογή του άρθρου 14 της οδηγίας για την υπόθεση του ανεξέλεγκτου χώρου υγειονομικής ταφής στην Punta de Avalos της νήσου Gomera (υπόθεση C-157/2004).

Επιπλέον, όσον αφορά τους ανεξέλεγκτους χώρους υγειονομικής ταφής, παραπέμφθηκαν κατά της Ισπανίας και πολλές άλλες ειδικές υποθέσεις στο Δικαστήριο, το οποίο καταδίκασε επίσης την Ιρλανδία (υπόθεση C-494/01) και την Ελλάδα (υπόθεση C-502/03) για συστηματικές παραλείψεις.